

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. xi. [i. e. xii.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Tractatus

Casus xi.

Overitur xi. verū liceat adorare imagines. Ad qd re spōde ex s. Tho. iij. dī. ix. q. i. ar. ii. q. ii. z. ii. q. xiiij. z i tractatu de dece pecep. Pro q sciedū ē vt pz. ii. q. cii. q. dei honoram hono relatrie vt ei exhibeam reuerētā rāq̄ pncipio oim bonoz. angelos āt z hoies dulia. s̄ hoies excellētes h̄pduſta. vt be atā h̄gīne. Eodē āt honore q̄ aliquē adoram̄ possū adorare imaginē eius vt Imago ē: vt dī. ii. vbi s. qz fm Aris. de memoria r̄miniscē. codē motu ferī q̄ i imaginē vt Imago ē: z i id cui ē Imago. sec⁹ vt Imago ē res. Igit̄ imagines ch̄ri vt imagines adorant latria: sc̄p̄t̄ dūlia v̄l h̄pduſta. Sed s. Prio. Nā Ex̄ odi. xx. dī. Nō facies tibi imaginē. ḡ a fortiori nō debet adorari. Solu. dī. s. Tho. i. iiij. q̄ in veteri lege fuit p̄blikt̄ facere imagines: n̄ simpli: cu i factuarto fuerit cherubin: sed ad adorādū. Prio q̄ ille p̄pls erat p̄n ad idolatriā. z Se cūdo q̄ de cī adhuc n̄ eēt incarnat̄ nō erat figurabil. In noua āt est c̄cessū: q̄ cessat veraq̄ rō. Sc̄do: q̄ b̄ solū ē q̄ id latras iridem̄ q̄ adorād op̄ manuum suar. So. Prim̄ itroducēs honorē imago in ētib̄ videt fuisse Nīn: q̄ fecit Imagnē Belo p̄il s̄ Bedā: z ei dinos honores exhibuit. S̄ idolatre credebāt ex vi sider̄ imagib̄ inesse ditatē: sic Her mes. vt testat Augu. de ciuit. dei dixit dārū ēēt hoib̄ facere deos iō adorabānt imagines vt res: q̄ nos abhorrem. Tē adorabāt imagines irronaliū: vt solū: lūne zē. Tertio. Nā imago siue vt res si ue vt imago sp̄ est creatura. ḡ nunq̄ est adorāda latria. So. Lēz creatura nū. q̄ adorē latria vt termin⁹ vltim⁹ adoratōis. sec⁹ vt mediū z rō adorād siue vt imago. Quarto. In cultu dīuio nō se exhibēda nisi ea de q̄bo b̄ in septura: cui mōi n̄ s̄ imagines So. Sic dī sc̄tūs Tho. imagines st̄ introduce: Prio a ch̄ri sto ad abagaz mitrente suā imaginē. vt dī i Ecclastico histo. Sc̄do ab aplis. q̄ tpe eoz Lucas fm Damasce. depin⁹

tertius

xt̄ Imaginē ch̄ri z h̄gīns: z Imaginem ch̄ri secū ferebat: vt dī in eius historia. Multa āt apli tradidēt q̄ nō s̄ septa: z h̄ ē vñ. Unū i sc̄lio romano vbi fues rūt mille ep̄i fm sc̄m Tho. statutū ē vt pingeref̄ imagines. Prio vt sint libri lateor. Sc̄doyt magis sint i mem oria mysteria ch̄ri. Tertio ad excitandā de uotionē. qz. l. magis solēt mouere vīla q̄ audita. Elice vt liber sc̄liōes.

Casus xi.

Overitur xij. Verū alli qd alt̄ ab imagedi sit adorāndū latria. Adq̄vīso san cro. Tho. iij. dī. ix. z. iiij. q. xij. z vīlo mḡo Petro h̄go. in suis erymod lo. tñdeo q̄ cu rcs irronal nō sit in se dī gna aliq̄ honore v̄l adorātōe: non p̄t adorari nisi vt aliq̄ ē nāevel p̄sonē iel lectual. Qd dupl̄ ē. Uno mō. q̄ ē ei⁹ imago. Alio mō. q̄ ē ei⁹ instrumentū quo tangēdo vtis ad agendū vel patien dū: vt vestes: calclamēta: patibulū: r̄bus tūsmōi. nū sit creatura rōnalis vt crucifixioes. Hoc āt instrumentū ē duplex. s. qddā rāgēs tactu p̄nti realis vel app̄hēsiōe. z qddā qd solū retigēt i p̄terito: nūc āt nō rāgēs realiter nec apprehēdit vt rāgēs actu levēt gl̄ciū: vt crux queoli retigēt mēbris ch̄ri. Et h̄lēx̄ ē dūplex. s. qddā qd rāgēt p̄ se z b̄ se: vt ipsa totā crux q̄n erat itegre: z līt̄ ne fiat magna vis i vībis q̄libet ei⁹ ps q̄ re fuit cōiuncta mēbris ch̄ri. Et qddā qd rāgēt solū grā alteri⁹: vt ille particle q̄ mō s̄ separate z n̄ fuerit in extremitate crucis sed vel sub terra vel intra grossitē illī sc̄ti ligni. Cū igē fm s. Tho. duplex sit rō adorāndī creaturā latria: s. q̄ vel est imago ch̄ri: v̄l q̄ ip̄z retigēt: etiā si sit imago. Dico q̄ rōne p̄t̄ mītra s̄ adorāda latra: vt q̄cūq̄sinistra ch̄ri ip̄z retigērunt s̄ p̄t̄sc̄tū accipiāt̄ v̄r̄gūta p̄o ne ch̄ri vt calclamēta ei⁹: z sp̄ice coroz̄ vestes z kmōi: et si ch̄ri si retigēt nisi in suo reto. Qd pz q̄ oīs partes de quib̄ credim⁹ q̄ sint crucis q̄ terigēt ch̄rim sic adorāmus. Si tñ talia app̄bēdās non

De questiōibus impertinētibus

ut pūcta ch̄io de pūctis: sed sōlū vt aliqd gerunt.

ch̄io: sc̄ adorant hypdulia: ut pater. ih.

vbi s. Siq̄s ar̄ dicat q̄ i ea re q̄ adorat

in habz locū diuersa acceptio et fīm pī

derationē: dīscendū est ei q̄ null⁹ adorat

sane lignū absolute: s̄ solū distingueō

p̄ itellecū acrūv̄ p̄tute. rōne ligni vt li-

gnū a rōne ligni vt imago. Crux igit̄ q̄

ch̄im tētiḡt fm mentē seti Tho. adora-

tur triplcit. Prio ut imago. z h̄ est cōe

et crucib⁹ q̄ n̄ tētigerūt illū. Et sc̄do ut

res ch̄io ei p̄tūcta. Et tertio res ch̄io ei

n̄ p̄tūcta. Tertio mō adorat hypdulia

n̄ obstatē q̄ ille honor sit ch̄io z n̄ cruci

q̄ l̄ ch̄is i seip̄o z i sua imagine z i sua

re sibi p̄tūcta adorat latria: in re tñ non

p̄tūcta adorat hypdulia. q̄ adorat in

alio. Sed h̄ Prio. Nā si p̄tact⁹ ē suffi-

cēs ratiō adorandi latria: br̄a p̄go dey

beret adorat latria. Solu. Br̄a p̄go z

rōne imaginis z rōne p̄tact⁹: ē qđe vīg-

na adorari latria eq̄ bñ ut imago de-

picta z vestimenta: s̄z tñ adorari n̄ d̄z la-

tria. q̄ cū i se sit qđ adorabile: vide filie

honor s̄stere in imagine ut res ē: z ēt pi-

culū idolatrādi. Sc̄do. Nā idē sc̄q̄ de

asello q̄ eb̄s est vīsus ascēdē ad passio-

nē i h̄ierlm. So. Utiq̄ ille asell⁹ ve p̄tū-

ctus ch̄io ēt adorandus latria: z ut nō

p̄tūcta hypdulia nec d̄z h̄alciū ēt ri dī-

culū: q̄ cū ēt aiat dīgnitor fuit lafide

sepulcri: quē veneramur. Elīce igit̄

q̄clūsōes.

Pris. Crux q̄ ch̄im tētiḡt rōne p̄tac-

ctus z rōne imagis adorat latria.

Sc̄do. Lācea aut̄ q̄ ch̄im tētiḡt z cla-

ui z reliq̄ adorant latria ut p̄tūcta ch̄io

rōne p̄tact⁹: s̄z n̄ rōne imagis.

Tertia. Omnis crux i q̄cūq̄ mate-

ria adorat latria: q̄ est imago: si aurem

omnis lancea vel clavus. q̄ horū nulluz

est imago: z qđam ch̄im tētigerūt qđam

po non.

Quarta. Ea q̄ ch̄im tētigerūt s̄ pī

serent p̄cise v̄tres ch̄io. i. nō ut ei p̄tūcta

adorant hypdulia.

Quinta. Partes sancte crucis q̄ ch̄im

tētiḡt: q̄ actu ch̄im n̄ tētigerūt de p̄pī

tuūmodi sub pena p̄uationis sacramēto-

rum. Solu. Ratio militat de his q̄ cōt-

inenk̄ i doctrina apostolica sub p̄cepto

quo n̄ s̄t i suo cōto: adorant latria gra-

ta alīc⁹ id est ch̄io z sui totius in q̄teris

accēitate materie de q̄ est sermo: z decla-

Sexta. Nō solū dēl imago artificia-

lis sed et naturalis puta hō maxic crū-

cifirus vel angel⁹ est digna adorari: sed

rōnalis n̄ d̄z adorari nisi ea adoracione

q̄ ē digna in se.

Septia. Līez bā p̄go sit duplcl rō

ne digna adorari latria: tñ illicitū ē sic

ē adorare.

Octava. Eadē est rō de relīquīs il-

līo asell⁹ si inueniunt sic z dealijs q̄ ch̄im

tētigerūt: excepta substancialis forme

mūtarōe: q̄ tñ n̄ obsistit adoracioni: ut

p̄t̄ i relīquīs serōp.

Nona. Nulla creatura irrōnalis fm

se est alīc⁹ mō veneranda: s̄ solū ut ima-

go vel alīqd alīd alterius.

Latas. xij.

Quarti. Utrum or-
nat⁹ multe fm morem p̄cie
sit meritum aut peccatum vē-
tale aut mortale? Ad h̄ aut̄
responder sc̄rus Tho. h̄. q. clxix. z Pl-
anus z Augustinus ad Presidium. et
Alexan. de ales in. h̄. z archieps. h̄. par-
te. cl. iii. c. v. Ex q̄b̄ sic r̄ndetur. Qd̄ sā-
ctorum patrum documento sanctū nō
est. sup̄sticio adiumentū nō p̄sumē-
dū. h̄. q. iiij. p̄fūlūisti. Sed nec scriptu-
re nec sancti dicunt hoc esse mortale n̄
st in cert's casib⁹. Igīk: alīs n̄ erit mor-
tale. per argumētū a Drīs. vi dist. xxv.
qualis. Sed cōtra P̄imo. q̄ scriptura
talib⁹ cōminatur. Etate. h̄. z Lyprian⁹
dict⁹ q̄ purpura z serico induit ch̄rum
induire nō possunt. Solu. Intelligit i
casu in quo est mortale. Sc̄do. quia est
utra scripturam apostolica. j. Petri. iiij.
Quarū nō sit r̄c. Et. j. Līm. q̄. Non in
cōrtis crīni b̄ r̄c. Contra istam aut̄ scri-
pturam nō est disp̄satio. xxv. q. j. sunt
quidam. līmo p̄ antiquam cōpilationē
decreta līum phibent vēstes incīse z hu-

L